

Drugi tožbeni razlog se nanaša na nezakonnost razširitve finančne korekcije na Veliko vojvodstvo Luksemburg, saj bi bila ta lahko upravičena le v zvezi z drugimi državami članicami. Pri izvajanju programa v Velikem vojvodstvu Luksemburg ni bilo ugotovljenih nobenih nepravilnosti. Dejstvo, da je Luksemburg pristal na sodelovanje pri skupnem projektu z Nemčijo, Belgijo, Francijo in Nizozemsko, ne more upravičiti negativnih posledic v obliki finančne korekcije njegovih projektov, zaradi napak ali pomanjkljivosti, ki naj bi bile odkrite med revizijo nizozemskih ali nemških projektov in se nanašajo skoraj izključno na domnevno kršitev predpisov, ki urejajo postopke oddaje javnih naročil. Postopki oddaje javnih naročil pa so, ne glede na to, da gre za sodelovanje petih držav članic pri istem programu, v izključni pristojnosti nacionalnih organov zadevnih držav članic.

Tožba, vložena 8. marca 2010 – Insula proti Komisiji

(Zadeva T-110/10)

(2010/C 134/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožena stranka: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Pariz, Francija) (zastopnika: J.-D. Simonet in P. Marsal, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;
- ugotovi naj se, da je zahteva Komisije za povračilo zneska 84 120 EUR neutemeljena, in zato naj se Komisiji naloži izdajo dobropisa v znesku 84 120 EUR;
- ugotovi naj se, da mora biti ta zadeva zaradi povezanosti združena z zadevo T 366/09 za pisni in ustni postopek;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožena stranka s to tožbo, ki jo je vložila na podlagi arbitražne klavzule, Splošnemu sodišču predlaga, naj ugotovi, da opomin z

dne 28. januarja 2010, s katerim je Komisija po prejemu revizijskega poročila urada OLAF zahtevala vrnitev predplačil, ki jih je izplačala tožeči stranki, ni v skladu z določili pogodbe EL HIERRO (NNE5/2001/950), sklenjene v okviru posebnega programa za raziskovanje, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti na področju energije, okolja in trajnostnega razvoja.

Tožena stranka uveljavlja dva tožbena razloga.

S prvim tožbenim razlogom izpodbija upravičenost terjatve, ki jo zahteva Komisija na podlagi revizije, ki je bila opravljena leta 2005.

Z drugim tožbenim razlogom navaja, da Komisija z izdajo novega opomina krši pogodbene obveznosti, ki ji ne dopuščajo, da bi šest let po zadnjem plačilu Insuli in brez obvestila, poslanega v roku, ki je določen v pogodbi, zahtevala predložitev dodatnih dokazil.

Tožba, vložena 8. marca 2010 – Nemčija proti Komisiji

(Zadeva T-114/10)

(2010/C 134/69)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: J. Möller, C. Blaschke in U. Karpenstein, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2009) 10712 z dne 23. decembra 2009 o znižanju finančne pomoči, ki je bila dodeljena programu preventivnega varstva pred poplavami Rhein-Maas v okviru iniciative Skupnosti IC Interreg II/C v Kraljevini Belgiji, Zvezni republiki Nemčiji, Velikem vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) v skladu z Odločbo Komisije C(97) 3742 z dne 18. decembra 1997 (ESRR št. 970010008);